

Bilag 2.

CHEFEN FOR STATSPOLITIET.

København, den 25. Februar 1924.

Til Handelsministeriet.

Foranlediget af den fra Handelsministeriet hertil under Haanden rettede Forespørgsel vedrørende den af Statspolitiet nu iværksatte Kontrol med, at Personer, der for udenlandsk Regning agte at falbyde eller afhænde Varer ved Omrejse her i Landet, er i Besiddelse af det i Forordningen af 8. Juni 1839 paabudte Adgangsbevis, skal jeg tjenstligt oplyse følgende:

Under 13. December f. A. har jeg paalagt Paskontrolpersonalet ved samtlige Kontrolstationer at erindre enhver Udlænding, som paa Grund af Indholdet i sit Pas eller f. Eks. derved, at han medbringer Prøvekollektion maa antages at falde ind under Forordningen, om det i denne anførte Paabud om at løse Adgangsbevis, hvorhos Paskontrollen er instrueret om at sende Meddelelse herom til Statspolitiet i den By, der af vedkommende Rejsende opgives som Bestemmelsessted, for at Politiet paa Bestemmelsesstedet kan føre Kontrol med, om paagældende løser eller skal løse Adgangsbevis.

Jeg har derhos under fornævnte Dato henledt samtlige Politimyndigheders Opmærksomhed paa det ønskelige i, at Hotellers Rejsebøger, Hotellister og lignende nøje gennemgaaes med Forordningens Bestemmelse for Øje, og at der søges indledet et nøje Samarbejde med det stedlige Toldvæsen, ligesom jeg har indskærpet Forordningens Bestemmelse om, at Falbydning kun er tilladt i København og Købstæderne.

I København foregaar for Statspolitiets Vedkommende Kontrollen paa den Maade, at der her til Kontoret daglig indgaar Meddelelser fra samtlige Hoteller om de paa Hotellet indflyttede Udlændinge med Oplysning om den paagældendes Stilling. For de Udlændinges Vedkommende, der paa Meddelelserne staar anført som Købmænd eller Handlende, foretages derefter Kontrol paa Hotellet, saafremt det ikke af herværende Registratur fremgaar, at paagældende har Adgangsbevis, og naar Omstændighederne taler derfor, tilsiges vedkommende til nærmere Afhøring.

Denne Afhøring gaar særligt ud paa at fastslaa, om paagældende er pligtig til at have Adgangsbevis, eventuelt i hvor lang Tid, han har handlet uden saadant. I denne Forbindelse kan anføres, at flere af de her afhørte Personer har maattet løse Adgangsbevis for indtil 5 Aar tilbage i Tiden. Endvidere gaar Undersøgelsen her ud paa at fastslaa, om paagældende foruden Hovedadgangsbevis tillige er pligtig til at løse et eller flere Tillægsbeviser.

For endelig saa vidt muligt at hindre, at udenlandske Handlende forlader Landet uden at have løst pligtigt Adgangsbevis, har jeg paalagt de fornævnte Paskontrolstationer ogsaa at føre Kontrol ved de paagældendes Udrejse og forlange Adgangsbevis forevist, og eventuelt foranledige dem draget til Ansvar, og denne Efterkontrol har i flere Tilfælde ført til gode Resultater.

Den saaledes iværksatte strenge Kontrol er endnu kun i sin Vorden, idet Kontrollen først er begyndt den 1. Januar d. A., men forinden havde jeg for at se, om det vilde være til særlig Nytte at iværksætte en strengere Kontrol her i København, ladet anstille en Prøve, der dog kun var delvis, og fordelende sig over flere Perioder i Aaret 1923 varede i alt $5\frac{1}{2}$ Maaned.